REGLUGERÐ

um stjórn botnfiskveiða 1989.

I. KAFLI
Heildarafli.

1. gr.

Árið 1989 skulu leyfi til botnfiskveiða miðast við að afli úr helstu botnfisktegundum verði:

1. Þorskur	285 þús. lestir	4. Karfi	77 þús. lestir
2. Ýsa	65 þús. lestir	5. Grálúða	30 þús. lestir
3. Ufsi	80 þús. lestir		

Afli samkvæmt ofangreindu miðast við óslægðan fisk með haus.

Vegna ákvæða í reglugerð þessari um heimildir sóknarmarksskipa til aukningar þorskafla, reglna um tilfærslu milli fisktegunda og flutning afla milli ára og ákvæða um afla smábáta, gæti heildarþorskafli á árinu 1989 orðið um það bil 325 þús. lestir.

II. KAFLI
Flokkar fiskiskipa.

2. gr.

Flokka skal öll íslensk fiskiskip í útgerðarflokka. Skal hvert fiskiskip vera í sama útgerðarflokki og það var 1988 sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 16 22. janúar 1988. Heimilt er þó að flytja fiskiskip milli útgerðarflokka 2–8 verði breyting á sérveiðiheimildum þeirra og skal samráðsnefnd þá fjalla um breytingu á veiðiheimildum þess. Með sama hætti skal samráðsnefnd fjalla um veiðiheimildir komi nýtt skip í stað tveggja eða fleiri, sem tekin hafa verið úr rekstri. Útgerðarflokkar eru þessir:

1. Togarar.	5. Humar- og síldarbátar.
2. Bátar án sérveiðiheimilda.	6. Rækjubátar.
3. Síldarbátar.	7. Skelbátar.
4. Humarbátar.	8. Loðnuskip.

Í útgerðarflokk 2, bátar án sérveiðiheimilda, skulu fiskiskip stærri en 100 brl., sem eingöngu stunda veiðar með vörpu, flokkuð sérstaklega með tilliti til sóknardagafjölda.

Við ákvörðun aflahámarks skal miðað við stærðir skipa sbr. 7. gr.

Við stærðarflokkun fiskiskipa skal miðað við mælingarbréf Siglingamálastofnunar ríkisins fyrir skipið, sem gilti 1. janúar 1986. Sama gildir sé miðað við lengd skips. Komi nýtt eða nýkeypt skip í stað eldra skips skal miða við mælingarbréf eldra skipsins er gilti 1. janúar 1986.

Við ákvörðun aflahámarks fyrir útgerðarflokk 1, togara, skal það ákveðið sérstaklega fyrir togara 39 metra og styttri annars vegar og hins vegar fyrir togara lengri en 39 metrar. Miða skal við mestu lengd skipsins sbr. 4. mgr.

Við ákvörðun aflahámarks fyrir útgerðarflokk 1, togara, skal landinu skipt í tvö svæði:

Svæði 1: Frá Eystra-Horni vestur og norður um að Látrabjargi.

Svæði 2: Frá Látrabjargi norður og austur um að Eystra-Horni.

Við svæðaflokkun togara skal miðað við verstöð sem togari er gerður út frá, þegar reglugerð þessi öðlast gildi. Öll frystiskip er frysta eigin afla um borð skulu við ákvörðun aflahámarks teljast til svæðis 1.

Heimilt er að víkja frá ofangreindum ákvæðum um mörk veiðisvæða, sé það nauðsynlegt vegna sérstöðu veiðiskips.

III. KAFLI
Aflamarksskip.

3. gr.

Aflamarksskipi skal úthlutað aflamarki í þessum fisktegundum: þorski, ýsu, ufsa, karfa og grálúðu, skv. ákvæðum 6. gr. laga nr. 3 8. janúar 1988, um stjórn fiskveiða 1988–1990.

Aflamark hvers skips skal tilgreint í heilum tonnum og er miðað við slægðan fisk með haus, að karfa undanskildum.

Þegar breyta skal óslægðum fiski í slægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 0.80, en grálúðu með 0.92.

Þegar breyta skal slægðum fiski í óslægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 1.25, en grálúðu með 1.09.

Ráðuneytið skal ákveða þann reiknistuðul, sem notaður skal til útreikninga á aflamarki skipa, sem vinna eigin afla um borð.

Við línuveiðar í janúar, febrúar, nóvember og desember reiknast 50% aflans ekki til aflamarks fiskiskips, en réttur línuskips til framsals skerðist sem svarar öllum línuafla þess á þessum tímabilum.

Þorskur og ufsi smærri en 50 cm, ýsa smærri en 45 cm og karfi innan 500 gr. telst ekki að tveimur þriðju hlutum með í aflamarki fiskiskips, enda fari fiskur undir þessum lágmarksmörkum ekki yfir 10% af afla þessara fisktegunda í veiðiferð og fyrir liggi staðfesting frá matsmönnum eða vigtarmönnum um magn, skv. reglum er ráðherra setur. Þetta gildir ekki um afla, sem frystur er um borð í veiðiskipi nema um heilfrystan fisk með haus sé að ræða. Allur fiskur, sem veiddur er á handfæri, telst þó til aflamarks.

Allan afla af ofangreindum tegundum, án tillits til stærðar eða í hvaða veiðarfæri hann fæst, sem fluttur er óunninn á erlendan markað skal reikna til aflamarks með 15% álagi.

IV. KAFLI
Sóknarmarksskip.

4. gr.

Veiðileyfi með sóknarmarki er veitt með því skilyrði, að sóknardagar til botnfiskveiða fari ekki fram úr tilgreindum fjölda á ákveðnu tímabili sbr. 8. gr. og þorskafli ekki yfir ákveðið hámark sbr. 7. gr. Aflahámark skal einnig sett á karfa- og grálúðuveiðar togara, útgerðarflokkur 1 skv. 2. gr.

5. gr.

Sóknarmark hefst þegar skip heldur úr löndunar- og heimahöfn til veiða og lýkur þegar skip kemur í höfn með veiðarfæri innanborðs til löndunar afla, enda haldi það ekki úr höfn til veiða aftur fyrr en liðnir eru a.m.k. þrír sólarhringar.

Sigli skip með eigin afla til löndunar á erlendum mörkuðum telst sá tími, sem fer til siglingar utan, til sóknardaga.

6. gr.

Útgerð eða skipstjóri sóknarmarksskips skal tilkynna Fiskifélagi Íslands eigi síðar en 12 dögum eftir lok hvers mánaðar á þar til gerðu eyðublaði, hvaða daga viðkomandi skip hefur nýtt til sóknar á tímabilinu. Ennfremur er skylt að skila aflaskýrslum skv. 11. gr.

Heimilt er að stunda veiðar allt að þremur dögum umfram úthlutaðan sóknardagafjölda tímabils, enda dragist jafnmargir dagar frá sóknardagafjölda næsta tímabils á eftir. Fari slík frávik fram úr þremur dögum um einn eða tvo daga reiknast þeir tvöfaldir til frádráttar á næsta tímabili á eftir. Frávik umfram fimm daga teljast brot á reglum þessum.

Heimilt er með samþykki ráðuneytisins að færa milli tímabila allt að fjóra af hverjum fimm sóknardögum, sem ekki hafa nýst til fiskveiða, enda hafi skip orðið að liggja í höfn a.m.k. fimmtán daga vegna meiriháttar bilana. Útgerðaraðili skal sækja skriflega til ráðuneytisins um slíka yfirfærslu daga milli tímabila. Umsóknum skal fylgja skrifleg greinargerð frá

viðgerðaraðila eða tryggingarfélagi um viðgerðina og hversu langan tíma hún tók. Samráðsnefnd úrskurðar um vafaatriði. Að öðru leyti er óheimilt að flytja ónýtta sóknardaga eins tímabils til annarra tímabila.

7. gr.

Sóknarmarksskipi er á árinu 1989 óheimilt að veiða meira magn en tilgreint er í töflu í 3. mgr. þessarar greinar eða sem svarar aflahámarki þess samkvæmt ákvæðum 8. gr. laga nr. 38. janúar, um stjórn fiskveiða 1988–1990 og sem leiðir af rétti til yfirfærslu milli ára.

Hjá togurum, útgerðarflokki 1, er heimilt að nýta þorskaflahámark til veiða á karfa sbr. 12. gr.

Aflahámark sóknarmarksskipa er sem hér greinir fyrir hvern stærðar-, útgerðar- og veiðisvæðaflokk fiskiskipa. Miðað er við slægðan þorsk og grálúðu með haus. Karfaaflahámark togara er miðað við óslægðan karfa með haus. Sé togara sbr. 2. gr. útgerðarflokkur 1, úthlutað aflahámarki samkvæmt þessari grein, skal það taka til bæði aflahámarks í þorski, karfa og grálúðu:

Útgerðarflokkur 1, togarar: Svæði I Svæði II

39 metrar og styttri:	Þorskaflahámark	595 lestir	900 lestir
Lengri en 39 metrar:	Þorskaflahámark	1045 lestir	1485 lestir
39 metrar og styttri:	Karfaaflahámark	765 lestir	90 lestir
Lengri en 39 metrar:	Karfaaflahámark	1550 lestir	550 lestir
39 metrar og styttri:	Grálúðuaflahámark	150 lestir	150 lestir
Lengri en 39 metrar:	Grálúðuaflahámark	550 lestir	550 lestir

Útgerðarflokkur 2, bátar án sérveiðiheimilda:

Frá 10 brl. til og með 15 brl.: 120 lestir
Stærri en 15 brl. til og með 20 brl.: 130 lestir
Stærri en 20 brl. til og með 25 brl.: 180 lestir
Stærri en 25 brl. til og með 30 brl.: 200 lestir
Stærri en 30 brl. til og með 40 brl.: 215 lestir
Stærri en 40 brl. til og með 50 brl.: 250 lestir
Stærri en 50 brl. til og með 90 brl.: 300 lestir
Stærri en 90 brl. til og með 110 brl.: 315 lestir
Stærri en 110 brl. til og með 200 brl.: 395 lestir
Stærri en 200 brl. 445 lestir

Útgerðarflokkur 3, síldarbátar: 395 lestir

Útgerðarflokkur 4, humarbátar:

50 brl. og minni: 105 lestir
Stærri en 50 brl. til og með 90 brl.: 210 lestir
Stærri en 90 brl: 230 lestir

Útgerðarflokkur 5, humar- og síldarbátar:

90 brl. og minni: 270 lestir
Stærri en 90 brl.: 290 lestir

Útgerðarflokkur 6, rækjubátar:

10 brl. til og með 20 brl.: 45 lestir
Stærri en 20 brl. til og með 50 brl.: 75 lestir
Stærri en 50 brl.: 105 lestir

Útgerðarflokkur 7, skelbátar:

10 brl. til og með 20 brl.: 35 lestir
Stærri en 20 brl. til og með 50 brl.: 55 lestir
Stærri en 50 brl. til og með 90 brl.: 105 lestir
Stærri en 90 brl. til og með 110 brl.: 120 lestir
Stærri en 110 brl.: 145 lestir

Varðandi útgerðarflokka 6 og 7 er heimilt að víkja frá ákvæðum þessarar greinar um þorskaflahámark og ennfremur ákvæðum 8. gr. um sóknardagafjölda, sé það talið nauðsynlegt vegna breytinga í tekjum af sérveiðum.

Við línuveiðar í janúar, febrúar, nóvember og desember reiknast 50% þorskaflans ekki til þorskaflahámarks.

Þorskur smærri en 50 cm og karfi innan 500 gr telst ekki að tveimur þriðju hlutum með í aflahámarki, enda fari fiskur undir þessum lágmarksmörkum ekki yfir 10% af þorsk- eða karfaafla í veiðiferð og fyrir liggi staðfesting frá matsmönnum eða vigtarmönnum um magn, skv. reglum er ráðherra setur. Þetta gildir ekki um afla, sem frystur er um borð í veiðiskipi nema um heilfrystan fisk með haus sé að ræða. Allur þorskur, sem veiddur er á handfæri, telst þó til aflahámarks.

Allan þorskafla og einnig karfa- og grálúðuafla hjá togurum, án tillits til stærðar eða í hvaða veiðarfæri hann fæst, sem fluttur er óunninn á erlendan markað, skal reikna til aflahámarks með 15% álagi.

8. gr.

Í töflu hér á eftir er tilgreindur fjöldi sóknardaga á einstökum tímabilum samkvæmt flokkun veiðiskipa í II. kafla:

Útgerðarflokkur 1, togarar.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	
Jan.–apr.	Maí–ág.	Sept.–des.	Samtals
90	70	85	245

Útgerðarflokkur 2, bátar án sérveiðiréttinda.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	Tímabil 4	Tímabil 5	
Jan.–feb.	Mar.–apr.	Maí–ág.	Sept.–okt.	Nóv.–des.	Samtals
35	45	60	35	30	205

Útgerðarflokkur 2, togbátar, sbr. 2. mgr. 2. gr.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	Tímabil 4	
Jan.–feb.	Mar.–apr.	Maí–ág.	Sept.–des.	Samtals
40	45	70	75	230

Útgerðarflokkur 3, síldarbátar.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	Tímabil 4	
Jan.–feb.	Mar.–apr.	Maí–okt.	Nóv.–des.	Samtals
35	45	60	15	155

Útgerðarflokkur 4, humarbátar.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	Tímabil 4	
Jan.–feb.	Mar.–apr.	Maí–júní	Júlí–des.	Samtals
35	45	10	60	150

Útgerðarflokkur 5, humar- og síldarbátar.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	Tímabil 4	
Jan.–feb.	Mar.–apr.	Maí–júní	Júlí–des.	Samtals
35	45	10	35	125

Útgerðarflokkur 6, rækjubátar.
Suður- og Vesturland.

Tímabil 1	Tímabil 2	Tímabil 3	
Jan.–feb.	Mar.–ág.	Sept.–des.	Samtals
25	45	45	115

Vestfirðir, Norðurland.

Tímabil 1	Tímabil 2	
Jan.–maí	Júní–des.	Samtals
45	70	115

Útgerðarflokkur 7, skelbátar.

Tímabil 1	Tímabil 2	
Jan.–apr.	Maí–des.	Samtals
45	40	85

Engar takmarkanir eru á fjölda sóknardaga hjá skipum sem línuveiðar stunda í janúar, febrúar, nóvember og desember.

V. KAFLI
Ýmis ákvæði.

9. gr.

Skylt er að hirða og koma með að landi allan botnfisk af kvótabundnum fisktegundum og nýtanlegum fisktegundum sem markaður er fyrir. Sleppa skal þó fiski, undir lágmarksstærðum þeim sem tilgreindar eru í 7. mgr. 3. gr., sem fæst á handfæri.

10. gr.

Skipstjóra er skylt að halda fiski um borð í veiðiskipum aðgreindum eftir tegundum. Ennfremur er honum skylt að láta vigta hverja tegund sérstaklega.

11. gr.

Útgerðaraðilum veiðiskipa, skipstjórnarmönnum og kaupendum er skylt að senda Fiskifélagi Íslands skriflegar upplýsingar um afla og aflasamsetningu og um úthald og sjósókn á eyðublöðum sem Fiskifélag Íslands eða sjávarútvegsráðuneytið leggur til. Vanskil á skýrslum og röng skýrslugjöf varða tafarlausri leyfissviptingu.

12. gr.

Við útreikning þorskígildis skal miðað við eftirfarandi verðmætahlutföll: Þorskur 1,00, ýsa 1,10, ufsi 0,57, karfi 0,50 og grálúða 0,69.

13. gr.

Ráðuneytið getur sett nánari reglur um framkvæmd varðandi úthlutun botnfiskveiðileyfa.

14. gr.

Ráðherra er heimilt að takmarka framsalsheimildir þeirra skipa sem sérstök leyfi fá til að veiða flatfisk með dragnót.

15. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 38. janúar 1988, um stjórn fiskveiða 1988–1990. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

16. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38. janúar 1988 um stjórn fiskveiða 1988–1990, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1989 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 29. desember 1988.

Halldór Ásgrímsson.

Árni Kolbeinsson.